

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 103.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866692576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

at det der skulde være lettere end her, er aldeles urimeligt, da det ophæver Begrebet om Moralitet. — Dersom Mennesket efter Døden erhoder renere Anskuelse af Lyksalighed, og vinder ved at befries fra Legemet, da maa Fristelserne, der omgive ham, Vanskelighederne, han har at bekæmpe, vokse i samme Forhold; thi det indsees lettelig, at naar paa Dydens Side var lutter Fordel og Skønhed, paa Lastens derimod lutter Tab og Hæslighed, da ophører Begrebet om Kamp, da fulgte Mennesket ved at være dydig de samme Motiver, Han her fulgte i at være lastefuld, da var ingen Sindsforandring, men kun en Ombytning af Navne.

Er det nu vist, at Menneskets Forbedring maatte være ligesaa vanskelig hisset som her, da er der slet ingen Grund til at formode, den vilde have Sted. —

End mere, Ulyksaligheden skal bestaa i Bevidstheden af at have selv forspildt en højere Lyksalighed. —

Jeg maa tilstaa, at De, der bestandig skrige paa Moralitet, have her været saare konsekvente. — Evigheden var dem en Torn i Øjet, fordi den fødte Forestillingen om Belønninger og Straffe, da De vilde have Dyden udøvet allene for sin egen Skyld. Derfor ophævede De Straffen, og sagde saaledes til Menneskene: I bør være dydige, thi det er Eders praktiske Fornufts Bud; men I skulle ikke være det af Frygt for Straf, thi var I end ugudelige her, kunne I dog i al Fald omvende Eder hisset. — Hvem der kender noget til det sandselige, kortsynede Menneske, der for at følge sine Lyster saa gerne opsætter Omvendelsen til Dødens Nærmelse, indser lettelig, hvilken Støtte for Umoralitet og syndig Sikkerhed, Moralisterne her oprejste. — Uden giftig Satire paa Menneskets Natur tør Jeg dristig paa-staa, at af 1000 fulgte de 999 den lokkende Synd, naar De kunde haabe, efter at have tømt Glædernes Bæger til Bunden, endnu paa hin Side Graven at vorde lykkelige. Naar beregner Mennesket, naar Han higer efter Nydelse, Aar, var det end Millioner, Grader, vare de end af et Mellemrum som fra Jorden til Himmelen? Se Vi da ikke daglig, hvorledes de med Glædens Udtryk i Deres Aasyn styrte sig i Lastens Svælg, skønt de med saa temmelig Visshed vide, at de der begrave deres Formue, Sundhed og Liv, Ting der ligge dem saa meget nærmere og have langt større Vigtighed for dem.

[Septbr 9.]

Men sker dette virkelig, fordi De sætte Nydelsen over Tabet